

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 3 czerwca 2015 r.

Poz. 2071

ROZPORZĄDZENIE NR 13/2015 DYREKTORA REGIONALNEGO ZARZĄDU GOSPODARKI WODNEJ W WARSZAWIE

z dnia 27 maja 2015 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk, zlokalizowanego w obrębie geodezyjnym „Przykopka”, gmina Elk, powiat elcki, województwo warmińsko-mazurskie

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Nr 21/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk, zlokalizowanego w obrębie geodezyjnym „Przykopka”, gmina Elk, powiat elcki, województwo warmińsko-mazurskie (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2014 r. poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk”;

2) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się strefę ochronną komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk, zlokalizowanego w obrębie geodezyjnym „Przykopka”, gmina Elk, powiat elcki, województwo warmińsko-mazurskie, zwaną dalej „strefą ochronną”, składającą się z:

1) terenu ochrony bezpośredniej;

2) terenu ochrony pośredniej.”;

3) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Na terenie ochrony bezpośredniej obowiązują zakazy i nakazy, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

2. Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice oznaczyć zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.”;

4) w § 3:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wprowadzania ścieków do wód i do ziemi za wyjątkiem wód opadowych i roztopowych, spełniających wymogi zgodnie z obowiązującymi przepisami, a także ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody, spełniających wymogi zgodnie z obowiązującymi przepisami;

2) rolniczego wykorzystania ścieków;”;

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) lokalizowania zabudowy mieszkaniowej (wielorodzinnej i jednorodzinnej), zabudowy usługowej z wyjątkiem terenów sportu i rekreacji oraz zabudowy techniczno-produkcyjnej;”;

– po pkt 10 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) stosowania środków ochrony roślin, które według zezwolenia na ich wprowadzenie do obrotu zaklasyfikowano jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka, organizmów wodnych lub środowiska, oraz pestycydów i substancji znajdujących się w „Załączniku I” Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na obszarze o zaostrzonych rygorach utrzymania strefy ochronnej zabrania się:

- 1) budowy obiektów niezwiązanych z funkcjonowaniem ujęcia wody;
- 2) wykonywania odwodnień niezwiązanych z funkcjonowaniem ujęcia wody;
- 3) urządzania parkingów i obozowisk;
- 4) budowy dróg publicznych;
- 5) wykonywania wykopów niezwiązanych z funkcjonowaniem ujęcia wody;
- 6) stosowania nawozów.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na obszarze obejmującym tereny leśne po wschodniej stronie rzeki Elk z linią kolejową i rzeką zabrania się:

- 1) lokalizowania zakładów przemysłowych;
- 2) lokalizowania zabudowy mieszkaniowej (wielorodzinnej i jednorodzinnej), zabudowy usługowej oraz zabudowy techniczno-produkcyjnej;
- 3) budowy nowych torów kolejowych z wyjątkiem wykonywania prac remontowych i modernizacyjnych na istniejącej trasie;
- 4) wykonywania nowych ujęć wody w ramach szczególnego korzystania z wód z wyjątkiem budowy studni przeciwpożarowych na terenach leśnych;
- 5) stosowania nawozów.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Granice terenu ochrony pośredniej należy oznaczyć zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Dyrektor Regionalnego
Zarządu Gospodarki Wodnej
w Warszawie

Iwona Gawłowska

Uzasadnienie

do rozporządzenia Nr Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk, zlokalizowanego w obrębie geodezyjnym „Przykopka”, gmina Elk, powiat elcki, województwo warmińsko-mazurskie

W wyniku przeprowadzonej kontroli rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej dla miasta Elk, zlokalizowanego w obrębie geodezyjnym „Przykopka”, gmina Elk, powiat elcki, województwo warmińsko-mazurskie (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2014 r. poz. 1), Minister Środowiska, pismem znak: DP-0941-4/22623/14/PK z dnia 23.01.2015 r., wniósł o zmianę ww. rozporządzenia. W związku z powyższym Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie zmienił przedmiotowe rozporządzenie w zakresie, którego dotyczą uwagi Ministra Środowiska.

Uwagi Ministra Środowiska do rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie związane były z kwestiami formalno – prawnymi, dokonaniem zmian w zapisie zakazów z § 3 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 10, ust. 2 pkt 2, pkt 3 i pkt 4 oraz ust. 3 pkt 3, a także z dokonaniem modyfikacji brzmienia lub szczegółowego uzasadnienia zakazów z § 3 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 2 tego rozporządzenia. Minister Środowiska zwrócił również uwagę na potrzebę uzasadnienia odstępstwa od zastosowania w rozporządzeniu zakazu stosowania środków ochrony roślin na terenie ochrony pośredniej, proponowanego we wniosku o ustanowienie strefy ochronnej.

W rozporządzeniu Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie zmieniono tytuł rozporządzenia oraz § 1 ust. 1, ponieważ sposób określenia ustanawianej strefy ochronnej powinien być tożsamy w tytule oraz w § 1 rozporządzenia. Wzięto pod uwagę także zasadę, że tytuł rozporządzenia powinien być sformułowany możliwie najzwężej, zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), a § 1 powinien opisywać ustanawianą strefę ochronną precyzyjnie. W rozporządzeniu tym zmieniono również treść § 2 oraz § 3 ust. 4, aby nie powtarzała ona zapisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469), co jest niezgodne z „Zasadami techniki prawodawczej”. Zachowanie poprzedniego zapisu mogłoby także doprowadzić do niezgodności przepisów rozporządzenia z ustawą w przypadku jej nowelizacji. Ponadto w § 2 ust. 3 rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie tylko częściowo powtórzono brzmienie art. 53 ust. 3 Prawa wodnego, co prowadziło do rozbieżności z tą ustawą.

Brzmienie zmienionych zakazów z § 3 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 10, ust. 2 pkt 2, pkt 3 i pkt 4 oraz ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie oraz ich uzasadnień jest następujące:

- „zakaz wprowadzania ścieków do wód i do ziemi za wyjątkiem wód opadowych i roztopowych, spełniających wymogi zgodnie z obowiązującymi przepisami, a także ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody, spełniających wymogi zgodnie z obowiązującymi przepisami”

Zakaz został wprowadzony w celu ochrony jakości ujmowanej wody, gdyż w sytuacji płytkiego występowania zwierciadła wód podziemnych i braku nadkładu istnieje ryzyko zanieczyszczenia poziomu wodonośnego substancjami zawartymi w ściekach w szczególności detergentami (ścieki bytowe i komunalne), metalami ciężkimi i innymi substancjami toksycznymi (ścieki przemysłowe). Poprzedni zakaz został przeformułowany celem jego doprecyzowania;

- „zakaz rolniczego wykorzystania ścieków”

Zakaz związany jest ze stosunkowo płytkim występowaniem wód podziemnych i ze strefą aeracji o małej miąższości. Przedostanie się ścieków wykorzystywanych rolniczo do warstwy wodonośnej może powodować zanieczyszczenie wód podziemnych głównie związkami azotu, siarczanami i chlorkami oraz innymi substancjami i metalami toksycznymi, zawartymi w ściekach. Z poprzedniego zapisu zakazu usunięto wyrazy „i osadów ściekowych”, ponieważ zakaz stosowania komunalnych osadów ściekowych na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody wynika już z art. 96 ust. 12 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.);

- „zakaz lokalizowania zabudowy mieszkaniowej (wielorodzinnej i jednorodzinnej), zabudowy usługowej z wyjątkiem terenów sportu i rekreacji oraz zabudowy techniczno-produkcyjnej”

Zakaz ten ma na celu zabezpieczenie przed zmianą dotychczasowego, korzystnego sposobu użytkowania terenu, sprzyjającego ochronie wód (obszary rolne, leśne i nieużytki, jedynie pojedyncze gospodarstwa i siedliska mieszkalne). Konsekwencją przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową, usługową oraz techniczno-produkcyjną byłaby konieczność wykonania sieci dróg dojazdowych, wzrost ruchu kołowego, powstanie znacznych powierzchni utwardzonych, a w konsekwencji dużych ilości wód opadowych, powstanie ogródków przydomowych, w których stosowane mogłyby być w sposób niekontrolowany nawozy sztuczne i środki ochrony roślin. Konsekwencją zmiany użytkowania terenu byłby nieuchronny, powolny wzrost w wodach zanieczyszczeń antropogenicznych, w szczególności azotanów i jonu amonowego. Poprzedni zakaz został przeformułowany, ponieważ zastosowane wcześniej określenie „osiedle” było niejasne i nieprecyzyjne;

- „zakaz wykonywania odwodnień niezwiązanych z funkcjonowaniem ujęcia wody”

Zakaz został wprowadzony w celu ochrony zasobów eksploatowanego ujęcia wód podziemnych oraz ochrony jakości ujmowanych wód. W poprzednim zapisie zakazu zastąpiono wyraz „prowadzenia” wyrazem „wykonywania”, celem dostosowania do określenia występującego w art. 54 Prawa wodnego;

- „urządzania parkingów i obozowisk”

Zakaz został wprowadzony w celu ochrony jakości ujmowanej wody. Urządzanie parkingów stwarzałoby realne zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych produktami ropopochodnymi, natomiast urządzenie obozowisk i związana z tym zmiana użytkowania terenu w rejonie studni komunalnego ujęcia wody, stwarzałoby zagrożenie dla ujmowanego poziomu wodonośnego. W poprzednim zapisie zakazu zastąpiono wyraz „wykonywania” wyrazem „urządzania”, celem dostosowania do określenia występującego w art. 54 Prawa wodnego;

- „zakaz budowy dróg publicznych”

Zakaz ma na celu usankcjonowanie stanu istniejącego oraz przeciwdziałanie wzrostowi natężenia ruchu kołowego, mogącego negatywnie oddziaływać na jakość wód podziemnych. Ponadto w przypadku nadania istniejącym drogom statusu dróg publicznych lub budowy nowych dróg publicznych, to w przypadku awarii, np. kolizji drogowej i rozszczelnienia się cysterny przewożącej substancje chemiczne, nastąpiłoby bardzo szybkie zanieczyszczenie warstwy wodonośnej i przedostanie się do studni zanieczyszczeń, skutkujących koniecznością ich wyłączenia. Poprzedni zakaz został przeformułowany, ponieważ zastosowane wcześniej określenie „drogi niezwiązane z funkcjonowaniem ujęcia wody” było niejasne i nieprecyzyjne;

- „zakaz budowy nowych torów kolejowych z wyjątkiem wykonywania prac remontowych i modernizacyjnych na istniejącej trasie”

Zakaz ten wprowadzono z uwagi na ryzyko przedostania się do wód podziemnych substancji szkodliwych, które może wystąpić w przypadku katastrof i wypadków kolejowych. W poprzednim zapisie zakazu zastąpiono wyraz „linii” wyrazem „torów”, celem dostosowania do określenia występującego w art. 54 Prawa wodnego.

Brzmienie zmodyfikowanego zakazu z § 3 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie oraz jego uzasadnienia jest następujące:

- „zakaz lokalizowania zabudowy mieszkaniowej (wielorodzinnej i jednorodzinnej), zabudowy usługowej oraz zabudowy techniczno-produkcyjnej”

Zakaz ten ma na celu zabezpieczenie przed zmianą dotychczasowego, korzystnego sposobu użytkowania terenu, sprzyjającego ochronie wód (obszary rolne, leśne i nieużytki, jedynie pojedyncze gospodarstwa i siedliska mieszkalne). Konsekwencją przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową, usługową oraz techniczno-produkcyjną byłaby konieczność wykonania sieci dróg dojazdowych, wzrost ruchu kołowego, powstanie znacznych powierzchni utwardzonych, a w konsekwencji dużych ilości wód opadowych, powstanie ogródków przydomowych, w których stosowane mogłyby być w sposób niekontrolowany nawozy sztuczne i środki ochrony roślin. Konsekwencją zmiany użytkowania terenu byłby nieuchronny, powolny wzrost w wodach zanieczyszczeń antropogenicznych, w szczególności azotanów i jonu amonowego. Poprzedni zakaz został przeformułowany celem jego doprecyzowania;

Szczegółowe uzasadnienie zakazu z § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 21/2013 Dyrektora RZGW w Warszawie jest następujące:

- „zakaz budowy obiektów niezwiązanych z funkcjonowaniem ujęcia wody”

Zakaz został wprowadzony, ponieważ budowa każdego obiektu wiąże się z potrzebą wykonania wykopów (zmniejszających miąższość cienkiej strefy aeracji) oraz dowozu materiałów budowlanych w trakcie budowy. Eksploatacja obiektów wymaga organizacji dróg dojazdowych, co wiąże się z kolei ze wzrostem natężenia ruchu pojazdów, powstawaniem odpadów, itp. Wymienione czynniki mogą wpłynąć negatywnie na jakość praktycznie nieizolowanych wód podziemnych. Zakaz ten dotyczy sektora A o zaostrzonych rygorach ochrony, w którym znajdują się studnie. Sektor ten jest najbardziej istotny do ochrony jakości wód w ujęciu.

Do przedmiotowego rozporządzenia dodano kolejny zakaz, który obowiązuje na całym terenie ochrony pośredniej ujęcia wody. Zakaz ten i jego uzasadnienie brzmią następująco:

- „zakaz stosowania środków ochrony roślin, które według zezwolenia na ich wprowadzenie do obrotu zaklasyfikowano jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka, organizmów wodnych lub środowiska, oraz pestycydów i substancji znajdujących się w „Załączniku I” Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej”

Zakaz ma na celu wyeliminowanie stosowania środków ochrony roślin, pestycydów i innych substancji uznanych za niebezpieczne dla środowiska. Są to środki bardzo toksyczne, mające niekorzystny wpływ na środowisko, w tym na wody podziemne. Na terenie ochrony pośredniej dozwolone jest zatem stosowanie środków ochrony roślin, które według zezwolenia na ich wprowadzenie do obrotu nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia człowieka, organizmów wodnych lub środowiska. Stosowanie pestycydów i innych substancji jest dozwolone, jeśli nie znajdują się one w wykazie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej, czyli w „Załączniku I” Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525) projekt rozporządzenia został uzgodniony z Wojewodą Warmińsko-Mazurskim w dniu 08.05.2015 r. pismem znak: PN.0521.40.2015.